

Lykketoft (S):

Det kan godt være, at der ved starten af forhandlingerne om dette års finanslov var nogle, der havde ønsker om at omringe og isolere Socialdemokratiet.

Det mislykkedes til alt held. Vi fik forhandlinger, hvor alle interesserede partier var med ved samme bord, og derfor er det, man i hvert fald kan sige om den finanslov, der vedtages ved afslutningen af dagens debat, at den bedre og mere præcist end de sidste par års finanslove afspejler de faktiske flertalsforhold i Folketinget.

Vi er selvfølgelig tilfreds med alle de ting, der ikke kom med, som næppe vil vække så stor opmærksomhed ude i befolkningen, netop fordi det kun var trusler, der blev fjernet. Det gælder ideer om nedskæring i kontanthjælp, sygedagpenge, arbejdsløshedsdagpenge, børnetilskud, uddannelsesstøtte, kørselsordning for patienter og løn på beskæftigelsesprojekter; alt det har vi fået væk fra billedet.

Så er det klart, at som en del af den samlede aftale har vi måttet acceptere ting, vi ikke kunne lide, sådan er det i ethvert forlig. Vi har fået introduceret dette lønloft på 80 kr. i timen ved de 7 måneders arbejdstilbud i den offentlige sektor. Det er vi ikke glade for, men vi har til gengæld fået afvist en lang række andre ting og på den individuelle boligstøtte alene accepteret noget, som vi mener er en fornuftig tilpasning af reglerne.

Så har vi fået fastholdt efterlønnen uforandret som et godt tilbud for folk, når de fylder 60 år, og vi er glade for takterne i den aftale, der er indgået om øvrige justeringer på dette område og for langtidsledige over 55.

Det er selvfølgelig også meget vigtigt, at beskæftigelsesvirkningerne af finanslovaftalen er positive. Sammenlignet med regeringens udspil i august måned skønner Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, at der hermed bliver plads til 20.000 flere mennesker på arbejdsmarkedet. Det skyldes dels en stærkere erhvervsudvikling i kraft af den nye udviklingsfond, der heldigvis har været bred opbakning, dels en fremrykning af nyttige samfundsinvesteringer i baner og i veje, på miljøområdet og i øvrigt også på plejehjemsområdet. Det sker også i kraft af de mange flere uddannelsespladser, som kommer ind gennem aftalen, og så sker det endelig – og det skal man også mærke sig – i kraft af en

generel lempelse af finanspolitikken, der vil føre til en større købekraft hos befolkningen.

Regeringen siger godt nok, at der er tale om en stram finanspolitik. Det vil jeg godt sætte et spørgsmålstegn ved. En stor del af det, der skal erstatte de bortfaldne nedskæringsforslag, er af en noget luftig karakter og bygger på meget optimistiske forudsætninger. Det er regeringen selv, der har valgt, at det skal være sådan. Socialdemokratiet tilbød under forhandlingerne en mere solid finansiering, hvor et lille bidrag fra alle erhvervsaktive danskere kunne erstatte de mange forslag om arbejdsmarkedsmæssige og sociale nedskæringer. Man har i øvrigt i denne forbindelse en mærkelig offentlig diskussion om, at der er nogle, der vil have rigtige besparelser, og så er der nogle, der kun vil have nye skatter. Den borgerlige opfattelse er i virkeligheden, at man kun får rigtige besparelser, hvis man kan gennemføre dramatiske nedskæringer i indkomst og levestandard hos folk, der er afhængige af offentlige overførselsindkomster.

Heldigvis er det ikke altid, at man selv lever op til begrebet rigtige besparelser. F.eks. er det borgerlige regeringer, der har introduceret arbejdsmarkedssuddannelsesbidraget, AUD-bidraget, som i finanslovteknisk forstand anbringes som en brugerbetaling, der nedbringer udgifterne og dermed sikrer dette meget attråverdige måltal, som finansministeren definerer.

På samme måde betragtes kontingentforhøjelser til a-kasserne eller flere medlemmer i a-kasserne, som man nu eksempelvis får i kraft af sit efterlønsforlig, som en besparelse. Når efterlønsforliget rubriceres som en besparelse, skyldes det først og fremmest, at man får flere mennesker meldt ind i arbejdsløshedsforsikringen, fordi anciennitetskravet bliver strammere i fremtiden. Det synes vi er en helt udmærket måde at spare på, det går vi ind for, det er fornuftigt, og det er mange mennesker, der bare skal tænke sig om i rimelig god tid for at blive dækket ind af en efterlønsmulighed, når de bliver 60.

Tilsvarende var det med den idé, vi bragte ind i forhandlingerne om et bidrag fra alle erhvervsaktive. Det var ikke nogen mærkesag for os, men det var en løsning på et finansielt problem, en løsning, regeringen ikke ønskede at tage imod, og så valgte man i stedet at forudsætte en stor indtægt fra omlægning af statslige aktiver. Det er for regeringens egen regning og